

[Anden næstformand]

socialdemokratiet at få den velvilje, som man gav udtryk for ved 1. behandlingen af lovforslag nr. L 225, til også at gælde, da det gjaldt afgivelse af den udvalgsbetænkning, som havde muliggjort færdigbehandling og formentlig vedtagelse af det lovforslag, der havde betydning, at statens andel i tipoverskuddet var forblevet ved de nuværende 19 pct.

Ifølge gældende lov om tipning er statens andel på 19 pct. kun midlertidig og forhøjes nu automatisk fra 1. juli i år til 20 pct.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af:

Forslag til lov om regler for organisationers og foreningers bidrag til politisk virksomhed [af Voigt (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 19. Fremsat 6/10 77. Første behandling 4/11 77. Betænkning 18/5 78).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Voigt (FP):

Som det fremgår af betænkningen, er der stillet et ændringsforslag af venstre, det radikale venstre og retsforbundet. Dette ændringsforslag svækker efter vor opfattelse det egentlige lovforslag, idet det går ud på, at man fortsat skal kunne yde støtte til fagbevægelsens presse. Vi finder det umoralsk, at mange arbejdere – og det er heldigvis mange, der har stemt på fremskridtspartiet – skal være med til at støtte et dagblad, hvis politiske observans de ikke deler. Vi har før sagt, at det er en god ting at støtte politisk virksomhed, men det skal være på frivillighedens grund.

Jeg står lidt uden forståelse for, at socialdemokratiet og andre partier ikke kan støtte ændringsforslaget, idet det jo mildner det

oprindelige lovforslag, set med socialdemokratiske øjne. Men man har åbenbart den indstilling, at når det drejer sig om et fremskridtsforslag, skal man med brask og bram gå imod alt, hvad der kommer fra den side. Jeg kan se, at hr. Risgaard Knudsen smiler velvilligt, så det er nok rigtigt, hvad jeg her har sagt.

Det næste ændringsforslag, som er stillet af fremskridtspartiet, venstre, det radikale venstre og retsforbundet, er ganske enkelt nødvendigt, for det oprindelige lovforslag går jo ud på, at loven skulle træde i kraft den 31. december 1977, men eftersom det ikke har behaget arbejdsmarkedsudvalgets formand, hr. Risgaard Knudsen, at fremme dette forslag – det var jo et forslag, der allerede blev fremsat den 6. oktober 1977 som det første private forslag – står vi nu her 9 måneder efter og skal behandle det, og så er det naturligt, at man ændrer ikrafttrædelsesdatoen til 31. december 1978. Det kan jeg heller ikke forstå hr. Risgaard Knudsen og hans parti ikke kan støtte, for det må da være en naturlig konsekvens.

Lovforslaget som sådant har jo været diskuteret mange gange, således som vi i betænkningen fyldigt har redegjort for det, idet vi har henvist dels til Folketingstidende, dels til det fremragende blad tidsskriftet *Fremskridt*, hvor man kan læse mange glimrende artikler om dette forslag.

Forslaget er jo en gammel sag efterhånden. Jeg tror, det er 11 år siden, venstre fremsatte forslaget første gang, og siden da har retsforbundet og fremskridtspartiet taget det op af venstres skrivebordsskuffe, pustet støvet af det og kælet lidt for det, men alligevel er det fremsat næsten uændret i forhold til 1967.

Det fremgår af en kronik i dag i *Børsen*, hvis forfatter er hr. Jens Møller, at fremskridtspartiet aldrig som det største ikke-socialistiske parti har inviteret til et samarbejde om ting, der kunne samarbejdes om. Det er ikke korrekt, for netop i forbindelse med det lovforslag, vi her behandler, tog fremskridtspartiet jo et initiativ i 1976, hvor der var 4–5 forslag, der drejede sig om disse spørgsmål. Der var bl. a. et fra det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti, hvor man havde lagt hovedvægten på organisationsfriheden og bl. a. var inde på eksklusivaf-talerne. Dengang var det lige ved at lykkes at